

Leta 1975 je glasilo prejelo srebrno priznanje Osvobodilne fronte — Izhaja mesečno v nakladi 30.000 izvodov — brezplačno — Glavni urednik Zlatko Šetinc — odgovorni urednik Franc Rozman — tehnični urednik Mario L. Vilhar

Letošnji dan žena bo imel predvsem delovni značaj

(Foto: F. Rozman)

VSEBINA:

- STRAN 2: Naš stenčas
- STRAN 3: Udarci po žepu
- STRAN 4: Ceste namesto občinske stavbe
- STRAN 6: Mladi krmar mladega kolektiva
- STRAN 7: Drago, dražje kurjava
- STRAN 11: Naši zlatoporočenci
- STRAN 12: Taborniške novice
- STRAN 13: Bitka za hrano
- STRAN 14: Plamen v bakli

Tudi rožice morajo biti!

Pravzaprav uvodničarji ob 8. marcu nikoli niso v kakšni posebni zadregi, kajti v vseh teh letih je bilo ob takšnih priložnostih napisanih že toliko besed, da vzorcev resnično ne zmanjka.

Recept je enostaven. Najprej moraš vsekar omeniti, da se je praznovanje dneva žena že dobro izrodilo v praznik cvetličarjev, v hričično, pijančevanje — ter da je vse to izredno grdo in nesprejemljivo. Potem je treba dodati, da o problemih žensk nikakor ne bi smeli pisati le enkrat na leto, torej ob 8. marcu, temveč naj bi jim pozornost posvečali vse leto.

V zadnjem času smo se tudi naučili, da ne gre govoriti o ženski enakopravnosti posebej, kajti le-ta je le sestavni del enakopravnosti oziroma osvobajanja delovnega človeka nasploh — kar je seveda še posebno res.

Nekatere najbolj uveljavljene avtorice komentarjev na osmomarčno temo (ena izmed njih je celo tako pridna, da s svojimi izdelki o ženski emancipaciji prostovoljno oskrbi vsako leto najmanj tri tednike, po dve občinski glasili in nekaj tovarniških časopisov) nikoli ne pozabijo opozoriti spoštovanih tovarišič, da je sramotno, če ob osmem marcu sprejmejo rožice in drugačna darila, kajti bi se morale

predvsem spomniti Klare Zetkin in Roze Luxemburg ter revolucionarnega bistva ženskega praznika.

Časopisni listi pa vsakokrat znova orume-nijo in z njimi vse besede, natisnjene na njih. Na vrsti so drugi problemi, druge težave.

Delavke v tekstilnih tovarnah — na primer — pa še naprej moledujejo, naj bi jim v delovnih prostorih uredili klimatske naprave, da bi lažje prenašale vročino, ki puhti od strojev (seveda za kaj takšnega navadno ni denarja in poznajo za zdaj klimatske naprave le iz pisarn uprave). Iste delavke še vedno hodijo v nočne izmene ter se zjutraj srečujejo s svojimi otroki, ki odhajajo v šolo — ali v vrtec, če je otrok še majhen. In če ima prostor v vrtcu. Vrtec je, kol vemo, še vedno premalo! In grozljivo dragi so.

Še vedno se dogaja, da v razpisih za nova delovna mesta najdemo tudi stavek — »pogoj: odslužena vojaščina...«

Majhne in drobne so te stvari, prav obrobne seveda, če pomislimo na pomembne in visoke parole ob prazniku. Toda tudi takšne »malenkosti« so pomembne! A za veliko množico žensk je cvetje edina konkretnost, ki jim ostane.

Tudi rožice morajo biti. Naj bodo vsaj rožice!

Zima se bo kmalu poslovila...